DEMAND IV.—FORESTS.

Rao Bahadur T. V. Venkiteswara Aiyar (*Conservator of Forests*): Sir, I rise to move for a grant of Rs. 9,72,245 under Demand IV—Forest.

Mr. James Fletcher: Sir, at this time, I desire to bring to the notice of the House the fact that certain hills in Travancore which do not have any forest, are under the Forest Department. What I refer to are the hills in South Travancore which are bleak and which bear no trees. Yet those areas are still under the jurisdiction of the Forest Department?

Mr. M. K. Ananthasiva Aiyar: May I know whether they became bleak after they went into the hands of the Forest Department.

Mr. James Fletcher: Sir, they became bleak after they were taken control of by the Forest Department. They might have gone into the hands of the Forest Department when there were forests in those areas. That can only be the natural inference But we are not concerned here with the history of those hills. But I am speaking of something to be done. Sir, those forest areas would be really a source of loss to the State if they are allowed to continue to exist in the present condition. There are extensive areas and they are not utilised. I should suggest a few methods which can be adopted to fertilise those areas and make them useful to the State. I may also suggest here, that the Conservator of Forests has not made any provision in the Budget for planting these bleak areas. Especially on the lower regions of the hills I should suggest that manure trees could be planted. The manure leaves are in much demand for the paddy fields which extend from the foot of the hills. They are not available to the agriculturist at present. The cultivators would be extremely happy and thankful if the Forest Department could find it convenient to plant the whole area with manure trees and sell these green manures to those people. Therefore I would request the department to make some immediate provision for planting up all those areas with manure trees. If not, at least some allocated area may be planted with those trees. I may also state in this connection that there were certain bleak hills in the forest areas near the Kannan Devan Hills. Those hills which were bleak once have now been converted into real forests. They are planted with a kind of tree which is called gum trees. Those trees grow very nicely there. And they are now utilised for fire wood. So much so, it is not impossible to grow these manure trees on these bleak hills also. Secondly the advantage would be twofold. At present we often hear of scarcity

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. James Fletcher]

of water in the Southern Districts of Travancore. The main reason for this is that because these hills are bleak, all the rain water which falls on them flows down to the sea. But if they are planted with trees, no water could flow away quickly but it will stop and gradually come down, through infiltration and replenish the springs, on the lower regions. This will not only help the agriculturists by supplying water for cultivation but also give them green manure. If this is done we can expect a reasonable income to the Forest Department also.

Sir, I may also suggest another fact with reference to the forest area. There are no sufficient grazing grounds in South Travancore. In the early days, people who owned cattle were allowed to graze their cattle inside the forest areas. Some sort of fee was also levied on them. That practice is not allowed now. Therefore, I would submit that arrangement should be made by which the agriculturists might be enabled to graze their cattle at least on the borders of the Reserve Forests without encroaching upon the rights and privileges of the Forest Department.

Mr. M. K. Ananthasiva Aiyar: Are they now prohibiting cattle from grazing on the borders of the Reserve Forests?

Mr. James Fletcher: Yes, Sir. Now the Forest Rules are very stringent. Even if we take a stick from the Reserve areas we are liable for prosecution. It is very dangerous for ordinary people to go inside the Reserve Forest.

Another point I may suggest is that, in the southern districts, there is, as I submitted before, the scarcity for manure leaves. In the forest areas at the border regions, we have got shrubs in large quantities which can be utilised for manure and it is said that a particular kind of shrub is the best thing for manure. So the Forest Department may make necessary provision for growing that particular kind of shrub on those areas, without bringing any detriment to the proper use of the forest areas. Then the manure leaves could be cropped just before the rainy season—and that is the season when these agriculturists would be requiring manure leaves for manuring their paddy fields —and that help also would be rendered by the Forest Department to improve the condition of the agriculturists. My submission at this time is that there should be co-operation between the Forest Department and the Agricultural Department to help the agriculturists. The Forest Department should not think that they are meant to conserve and preserve their forests for their own purposes and not for the good of the people. I request that something may be done in that line, by the Forest Department, for the benefit of the people.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : സർ, ഇപ്പോൾ ജനങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നും വളരെ ദൂരത്താണ് വനങ്ങൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. വനവിഭവങ്ങളിൽ പലതും ജനങ്ങളുടെ അത്യാവശ്യത്തിനു ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്തവയാണ്. മുൻകാലങ്ങളിൽ എല്ലാ താലൂക്കുകളിലും ജനങ്ങൾക്കു ആവശ്യമുള്ള സാധനങ്ങളും കന്നുകാലികൾക്കു മേയുന്നതിനുള്ള സ്ഥലങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോഴാകട്ടെ ജനങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുകയും കൃഷിക്കുള്ള അഭിനിവേശം കൂടുതലായിവരികയും ചെയ്തതുനിമിത്തം ഈ സ്ഥലങ്ങൾപോലും ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും കർഷകർക്കു പതിച്ചുകൊടുക്കാൻ ഇടയായി. ക്രമേണ ദൂരെ ദൂരെ പോകാനുള്ള താൽപര്യം കർഷകർക്കു വന്നതോടുകൂടി വനത്തിനുള്ളിൽ കടന്നു കൃഷിക്കു ഉപയോഗമുള്ള ഭൂമിയെ കണ്ടുപിടിച്ചു് അവയെ വയലുകളായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇന്നും ജനങ്ങൾക്കായി റിസർവു വനങ്ങളിൽനിന്നും ഭൂമികൾ പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നുണ്ടു. ഓരോ താലൂക്കിലും ഓരോ ഭാഗങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തു ജനങ്ങൾക്കു ആവശ്യമുള്ള സാധനങ്ങൾ അവിടെ വളർത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ചെറിയ വനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ ഗവണ്മെൻറിനോടു് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതു്. ഇവിടെ ഭൂരിപക്ഷം കർഷകരാണുള്ളതു്. കൃഷിക്കു് ഉപയുക്തമായ മുള, പുല്ലു് മുതലായവ സുലഭമായി ലഭിക്കണം. കർഷകർക്കു പുഞ്ചപ്പാടങ്ങളുടെ ചിറകൾ ഉറപ്പിക്കുന്നതിനു് കാടു് (പുല്ലു്) അവശ്യം വേണ്ടതാണു്. വണ്ടി ഭാരം കയറുന്ന വള്ളത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന പുല്ലിനു് പണ്ടു ൨൫ പറ നെല്ലു വിലയുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ഇപ്പോൾ ൭൫-൧൦൦ ആയി വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. കാരണം, കൊല്ലം, കല്ലട മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു ഈ സാധനം കൊണ്ടുവരേണ്ടതായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണു്. ഇപ്പോൾ കന്നുകാലികൾക്കു മേച്ചിൽസ്ഥലങ്ങൾ ഇല്ല. അതിനാൽ കർഷകർക്കു ആവശ്യമുള്ള കന്നുകാലികളെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനു നിവർത്തിയില്ല. മുള മുതലായ ഉപകരണങ്ങൾ കർഷകനു് അവന്റെ തൊഴിലിനു അത്യന്താപേക്ഷിതമായ സാധനങ്ങളാണു്. ഇപ്പോൾ മുള വരുന്നതു് ആലുവാ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നാണു്. ഇനിയും എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു് തോട്ടപ്പള്ളിമുതൽ അമ്പൂർവരെ കൃഷിക്കു ഉപയുക്തമല്ലാതെ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള തരിശുഭൂമിയിൽ മുളയൊ, കൃഷിക്കുപയുക്തമായ മറ്റു വൃക്ഷങ്ങളൊ നട്ടുവളർത്തുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്നു് പരീക്ഷിച്ചുനോക്കണമെന്നാണു്. പട്ടണങ്ങൾ പരിപാലിക്കുന്നതുപോലെ ആർട്ടിഫിഷ്യലായി കാടുകൾ നിർമ്മിക്കാൻ ഗവണ്മെൻറു ശ്രമിക്കണം. പുഞ്ചപ്പാടങ്ങളുടെ വരമ്പുകളിൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Thomas Chandy Mukkadan.]

മുള ധാരാളമായി ഉണ്ടാകും. കൂടാതെ ഉൾനാടുകളിലുള്ള റോഡിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലും മുള നട്ടുവളർത്തുകയാണെങ്കിൽ ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന ആളുകൾക്കു മാത്രമല്ല പ്രയോജനകരവും റോഡുസംരക്ഷണത്തിന് സഹായകവുമായിരിക്കുന്നതാണ്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു പല കാര്യങ്ങളും പറയാനുണ്ടെങ്കിലും ഈ ഒരു സംഗതിമാത്രമേ ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുള്ളൂ. രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ജനങ്ങൾക്കു ആവശ്യമായ സാധനങ്ങൾ കിട്ടത്തക്കവണ്ണം ചെറിയ ചെറിയ കാടുകൾ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതാണ്. വൈക്കത്തു വെച്ചൂർ എന്ന സ്ഥലത്തും അതിനു സ്ഥലങ്ങൾ കഴിച്ചിടേണ്ടതാണ്. അമ്പലപ്പുഴ താലൂക്കിൽ പ്രക്കാട്ടുകരയിലും കൃഷിക്കു വേണ്ട പൂല്ലുകൾ വളരും. ഈ തിരുവനന്തപുരത്തുതന്നെ കന്യാകുഴി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ വിറകു വൃക്ഷങ്ങൾ വച്ചുപിടിപ്പിക്കുന്നതിനു സൗകര്യമുണ്ട്. റിസർവ് വനങ്ങൾക്കു പുറമെ ഓരോ താലൂക്കിലും അവിടത്തെ ആവശ്യത്തിനു യോജിച്ച വിധമുള്ള ചെറുവനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കണമെന്നുള്ളതാണു എന്റെ ഉദ്ദേശം. ആയതുകൊണ്ടു ഈവക സംഗതികളിൽ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ദയാദൃഷ്ടി പതിയണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. Kallur Narayana Pillai : സർ, ഫോറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കുന്ന ഭരണറിപ്പോർട്ടു വായിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ എനിക്കു വലുതായ ഒരു ഭയമാണുണ്ടായതു്. ഓരോ കൊല്ലത്തിലും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അവരവരുടെ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ ആദായം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെ ഫോറസ്റ്റ് കൺസർവേറ്റരുടെ ശ്രമം വനങ്ങളുടെ വിസ്തീർണ്ണം കുറയ്ക്കുന്നതിലാണു്. കഴിഞ്ഞവർഷം ഇത്ര ഏക്കർ സ്ഥലമെ കുറയ്ക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളൂ എന്നു പറഞ്ഞു എന്നാൽ വനങ്ങളിൽനിന്നും ഏതെല്ലാം തരത്തിൽ ആദായം വർദ്ധിപ്പിക്കാമെന്നുള്ള ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്താൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന സംശയമാണു്. ദിവാൻ മി. രാഘവയ്യായുടെ കാലത്തു് ഒരു ചതുപ്പുനിലക്കമ്മിറ്റി ഏർപ്പെടുത്തി. അതായതു് കൃഷിക്കുവേണ്ടി ചതുപ്പുനിലങ്ങൾ പതിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിനു് പത്തനംതിട്ട, പത്തനാപുരം, തൊടുപുഴ മുതലായ താലൂക്കുകളിൽ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം കമ്മിറ്റികൾ സ്ഥാപിച്ചു. ആ കമ്മിറ്റിക്കാരുടെ റിപ്പോർട്ടുകളെ അനാദരിക്കയാണുണ്ടായതു്. മുൻകാലങ്ങളിൽ കന്നികൃഷി ധാരാള

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മായി വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു് വനങ്ങളിൽ കൃഷിചെയ്യാൻള്ള സൗകര്യ മുള്ളതുകൊണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതിനു സൗകര്യം കുറഞ്ഞുവരിക യാണു ചെയ്യുന്നതു്. ആ ന്യൂനത പരിഹരിക്കണമെങ്കിൽ വനങ്ങളുടെ ഏതാനും ഭാഗങ്ങൾ കൃഷിക്കായി വിട്ടു കൊടുക്കണം. സെൻട്രൽ തിരു വിതാംകൂറിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളും നോക്കുന്നപക്ഷം അടൂർ മുതൽ വട ക്കോട്ടു് ബസ് സർവീസ് ഇപ്പോഴും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായ സ്ഥല ങ്ങൾക്കു പടിഞ്ഞാറുവശം പുനലൂർ, കോന്നി, റാന്നി, മണിമല മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ കൃഷിയും ഏറ്റവും ഉപയുക്തമാണെന്നു കാണുന്നു. കഴിഞ്ഞ റിപ്പോർട്ടുകൊണ്ടു കാണുന്നതു് ഫാറസ്റ്റ് ലാ നിഷേധിച്ചതിനു മുമ്പു് കേസുകൾ എടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നും അതിൽ ൪൦൦ ഏണ്ണം ശിക്ഷയിൽ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും ആണു്. ബാക്കിയുള്ളവ വളരെ നിസ്സാരമായ കേസുകളായി രുന്നു എന്നു തെളിയുന്നുണ്ടു്. വനങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചു് വലുതായ കുറ റങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനു ശരിയായ ശിക്ഷകൊടുക്കണം. നിസ്സാരമായ കുറ റങ്ങൾക്കു് കേസ്സു് എടുക്കേണ്ടതുമാവശ്യമില്ല. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ സാമ്പ ത്തികനില നോക്കുന്നപക്ഷം ഇവിടെ നൂലക്ഷം രൂപയ്ക്കുള്ള നെല്ലു് ഇറ ക്കുമതി ചെയ്തതായിട്ടു റിപ്പോർട്ടിൽ നിന്നും കാണുന്നു. ഇപ്പോൾ തിരു വിതാംകൂറിൽ കൃഷിക്കു ഉപയുക്തമായ പല സ്ഥലങ്ങളും ഉണ്ടു്. അതു കൊണ്ടു് ഞാൻ മുൻപുപറഞ്ഞതായ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള റോഡുകളുടെ പടി ഞ്ഞാറുവശമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും ഒരു ഏക്കർ വീതമെങ്കിലും ജന ങ്ങൾക്കുപതിച്ചുകൊടുത്താൽ അതു് കൃഷിക്കുവളരെ ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. ചില റിസർവുവനങ്ങളും തന്നെ ആളുകൾ കടിപാർപ്പുള്ളതായി കാണുന്നു അതിനു സമീപമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ അവർക്കു പതിച്ചുകൊടുത്താൽ കൃഷി ചെയ്യാൻവളരെ സൗകര്യമായിരിക്കും. മണിമല, കറിക്കാട്ടൂർ, ചിറ്റാർ എസ്റ്റേറ്റിന്റെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗം ഇവയെല്ലാം കൃഷിക്കു ഉപയോഗപ്പെട്ട ത്താമെന്നുള്ള സ്ഥലങ്ങളാണു്. മുൻകാലങ്ങളിൽ മലവാരകൃഷി, അതായതു് കുടികൾക്കു് ചതുപ്പുനിലങ്ങളിൽ കൃഷിചെയ്യാൻ അനുവാദമുണ്ടായിരുന്നു. വൃക്ഷമാണ്ടിനു ശേഷമാണു് അതു നിറുത്തൽ ചെയ്തതു്. അതുകൊണ്ടു് എനിക്കു ഗവണ്മെൻറിനോടു് അഭ്യർത്ഥിക്കുവാനുള്ളതു്, കൂടുതൽ സ്ഥലങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്കു കൃഷിക്കായി പതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നാണു്. വനം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന നയം മൂലാൽ തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകാതെ വനങ്ങൾക്കു ള്ളിൽനിന്നും കൂടുതലായി സ്ഥലങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്കു പതിച്ചുകൊടുത്തു് കൃഷിയെ പരിപോഷിപ്പിക്കണമെന്നു ഞാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

Sahib Bahadur T. Mahomed Ismail: Sir, in answer to a question which I have asked, whether there are complaints from the owners of lands registered under "Sreepandaravagai"

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sahib Bahadur T. Mahomed Ismail.]

tenure or their assignees, with regard to the non-payment of kudivila on the Royal trees felled and removed by Government on such holdings, it was answered in the affirmative. It was also answered that there are claims outstanding for some years. In reply to my question for the delay of many years for payment of money to the people, the answer was that the question involved some legal problems. I do not think, Sir, that this legal problem is of such a magnitude as to perplex the legal luminaries of the Government. If the Government wanted, it would have been possible to settle this legal question within a short time. Since years have been taken for this purpose and the poor people are put to the necessity of waiting for so long a time, it will be a great thing if Government will take into their heads to settle these claims as early as possible. It is all the more regrettable when we find that these people do not get interest from Government for such claims outstanding. Of late it has become next to impossible to realise money from ordinary debtors and if the Government, who could afford to pay these amounts, are also lukewarm in paying their debts, it will be a great hardship to the people. Therefore I request that the Department and the Government will seriously look into this question and decide the matter, as early as possible.

Rao Bahadur T. V. Venkiteswara Aiyar : Sir, my friend, Mr. James Fletcher has raised the question of bleak hills under the Department, in the south of Travancore. Along with the problem of entrusting the work of afforesting such land, he has made a demand for manure leaves from forests that he now wants the Forest Department to clothe. May I point out to the Honourable Member that the bleak condition of the hills is the result of repeated demands from the people for manure leaves in an irrigated tract of country where paddy is being cultivated extensively?

The demand for manure leaves from the Reserves which are not yet converted into paddy lands is bound to result in further denudation.

As regards the planting up of bleak hills with trees for purposes of fuel or manure, I may inform the member that the experiment has already been started. But it is extremely difficult to make anything out of the bleak hills without the co-operation of the surrounding people. In this State grazing is free to cattle belonging to Travancoreans. In a place where there is keen demand for fuel, people steal away even the cuttings that are put out for growth. So I request the honourable member to co-operate with the Government to afforest these areas.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. James Fletcher : Is it not possible to plant up a few acres by leasing that out to a particular person ?

Rao Bahadur T. V. Venkiteswara Aiyar : I think the Government will be prepared to try that experiment if people are willing to come forward but my enquiries go to show that people are not prepared to come forward in that part of the country. So I request the co-operation of the honourable member in getting people for planting up these areas with trees suitable for firewood or manure leaves.

In regard to grazing grounds, Travancore is in the happy position of having allowed free grazing. The owners have only to take a permit from the local Forest Officer to the effect that the cattle belong to them and then they can have free grazing to their heart's content.

Another honourable member referred to the difficulty about bamboos. I may inform him that there was a general flowering of bamboos some ten years ago throughout Travancore and even the Department now finds it difficult to obtain sufficient bamboos to float down timber to the Depots. Things are now improving and it is hoped that in five or six years more bamboos will be available not only for Government purposes but also for the general public. The department is also planting out bamboos in suitable areas.

Regarding the demand for opening more forest areas near villages, I am afraid Government can do very little now especially when there is very great demand for land for cultivation. Most of the area near the locality mentioned by the honourable member has been assigned or has been converted into grazing grounds. The honourable member, I am sure, will admit that grazing ground is as important if not more important than the growing of bamboos. Firewood or bamboos can be floated down streams from far away places. But cattle cannot go to the interior of distant forests for grazing. So it will be undesirable to convert those areas into woods.

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : കൃഷിക്കു ഉപയുക്തമല്ലാത്തതും എന്നാൽ പ്രയാസംകൂടാതെ ലഭിക്കാവുന്നതുമായ സ്ഥലങ്ങളിൽ മുള മുതലായവ വളർത്തുന്നതിനു ഗവണ്മെൻറു സമ്മതിക്കുന്നതാണൊ?

Rao Bahadur T. V. Venkiteswara Aiyar : ഗവണ്മെൻറു സമ്മതിക്കുന്നതാണ്.

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : ഉൾപ്രദേശങ്ങളുടെ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ അങ്ങിനെ കുറിക്കാട്ടകം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഗവണ്മെൻറിന്റെ അഭിപ്രായം അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Rao Bahadur T. V. Venkiteswara Aiyar : തത്വം നല്ലതുതന്നെയാണ്.

As regards the question of disafforesting marshy lands from reserves for the purpose of paddy cultivation, I may inform the honourable member that two marsh "disafforestation" Committees have sat on this proposal and have submitted to Government their proposals for the disafforestation of certain blocks 100 acres or more in extent. Even before these two Committees sat there have been demands from the general public for the disafforestation of areas suitable for paddy cultivation. To my knowledge about 8,000 acres have been so disafforested and handed over to the public for paddy cultivation. From the point of view of protection of forests it is not advisable to allot lands for cultivation inside forests. Even when such allotments are made the area should not be less than one hundred acres. Cultivation of paddy is always attended with a demand for dry land around the marshy area for manure leaves and for taking wood for agricultural implements. All this tends to the bad protection of the forest round about. If such areas are to be protected efficiently the number of forest subordinates will have to be very much increased. Therefore it was decided that blocks of not less than 100 acres may not be assigned. That is a very good rule. I may inform the House that all such lands have been handed over for paddy cultivation. The policy of Government has always been, and still is, that if any such block of land is found in a convenient place within reserve forest, Government will be prepared to consider the question of assignment.

It has been pointed out that the number of cases compounded is very much more than the number of cases convicted in a court of law. The policy of the Department is that not only insignificant cases but also other cases should be compounded if there is an application for compounding from an accused who is not a habitual offender. If a case goes before a Court it will drag on for several months. There are several cases involving large sums of money. So the Department compounds such cases, if the offender comes forward to do so.

As regards the difficulties experienced in the case of payment of Kudivila in Sripandaravagai, I have already given my opinion and I am afraid Government cannot state anything more at present

Sahib Bahadur T. Mahomed Ismail : If I understand the member aright, I think he stated that the matter is being considered by Government?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Rao Bahadur T. V. Venkatisvara Aiyar: Yes, Sir.

Sahib Bahadur T. Mahomed Ismail: Is it nota fact that these claims have been pending for the last three or four years?

Rao Bahadur T. V. Venkatisvara Aiyar: Yes, Sir.

I request the honourable members to be pleased to accept the demand.

The question that a sum of Rs. 3,72,245 be granted under Demand IV—Forest—was then put to vote and carried.

The Demand was passed and the grant was made.

DEMAND V—REGISTRATION.

Mr. K. Madhava Kurup (*Director of Registration*): Sir, I move for a grant of Rs. 3,18,514 under Demand V—Registration.

Mr. T. Krishna Pillai: Sir, I have not given my name among the list of speakers, but I wish to speak on this subject. May I do so, Sir.

President: Yes, it is alright.

Mr. T. Krishna Pillai: Sir, the Registration Department is considered as one of the minor Departments of Government and under the 'Thommen Scheme' of the last administration the pay of the Director of Registration has been fixed as Rs. 250. But of late it is noticed that the Government have taken a particular fascination evidently taking for granted that their officers are jack of all trades, for appointing officers who are drawing almost double the salary fixed for the post as Director of Registration. Before the present Director was appointed, the Government appointed the Director of Industries, an expert in dyeing as the Director of Registration. We, on this side recorded our emphatic protest, by a cut-motion in the Lower House against such irresponsible method of appointments and transfer made by Government. But, indeed, it is amusing to find, Sir, that when that officer was appointed elsewhere, another officer of the State drawing nearly double the salary fixed for the post of the Director of Registration is again appointed as the Director of Registration. When we fix the pay for a post it should be fixed with reference to the status, qualification, and attainments necessary for the officer to be appointed to the post. By violating this principle after once accepted it, the Government are creating legitimate complaint and discontentment among the officers in the subordinate service. To be frank Sir, on the appointment of the present incumbent as the Director of Registration Government have unwittingly done a double injustice. I can say without any fear of contradiction that by putting as irony of fate would have it, an officer of proved ability and efficiency and eminently experienced in the intricate working of the central administration of Government to guide the destinies of a minor department

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly